

merværdiafgiften har udtalt ønske om en yderligere tydeliggørelse af reglerne om offentlig virksomhed. Riksskattenämndens udtalelse er citeret således i propositionen:

„Riksskattenämnden anser det önskvärt med ett förtydligande av vad som skall förstås med att offentlig verksamhet bedrivs för att tillgodose egna behov. Verksamheten kan avse exempelvis tillhandahållande av tvättjänster från en kommun till en annan. Enligt riksskattenämndens mening borde en sådan av flera offentliga organ gemensamt bedriven verksamhet anses utövad i syfte att tillgodose egna behov, när verksamheten finansieras gemensamt av intressenterna men driften ombesörjs av någon av dem.“ Ifølge mundtlig oplysning fra Riksskattenämnden dækker denne udtalelse nämndens praksis.

g. Som anført indledningsvis har der under drøftelserne om merværdiskatten i den svenske rigsdag ikke været enighed om, hvordan offentlige institutioner burde være stillet i afgiftsmæssig henseende. I udvalgsbetænkningen har repræsentanter for de borgerlige partier således givet udtryk for, at erfaringerne vedrørende detailomsen viser, at rigsdagen i 1965 undervurderede konkurrenceaspekterne, og der nævnes eksempler på, at private foretagender er blevet ramt af de lempeligere regler for offentlig virksomhed. Man ønskede derfor en regel

om, at offentlige myndigheder og „affärsdrivande verk“ i alle tilfælde skulle svare afgift af varer og tjenester, som leveredes fra en statslig myndighed til en anden, fra en kommunal myndighed til en anden eller mellem stat og kommune. „Afsmitningsreglen“ skulle endvidere gælde i fuldt omfang såvel for tjenesteydelser som for varer. Riksskattenämnden ønskedes dog tillagt bemyndigelse til at fritage for „afsmitning“, hvis nogen konkurrencesituation ikke foreligger.

h. Man skal endelig gøre opmærksom på, at de vedtagne lempeligere regler for stat og kommune for så vidt angår arbejde på fast ejendom — bl. a. vejarbejde — ikke har helt den samme betydning i Sverige, som lempelige regler på dette område kunne få i Danmark. Dette hænger sammen med, at den svenske merværdiskat på dette område opererer med reduceringsregler, d. v. s. regler hvorefter afgiften ikke beregnes af regningernes fulde pålydende, men kun af en procentdel af dette.*) I kraft af disse reduceringsregler — som i øvrigt er vanskelige at arbejde med — skulle skatten på arbejde på fast ejendom — taget som gennemsnit — kun svare til afgiften af materialerne. Det bliver derfor af mindre betydning, om en offentlig virksomhed er skatteskyldig eller ej for udførelse af sådanne arbejder.

III. Arbejdsgruppens forslag.

12. Som tidligere anført er det de kommunale repræsentanters opfattelse, at man ved en ændret fortolkning af lovens § 3, stk. 1 c, og § 11, stk. 1, kan opnå, at kommunernes momsproblemer løses, og at lovgivernes ønske om, at momsreglerne skal virke neutrale, kan opfyldes. De kommunale repræsentanter mener derfor, at en admini-

strativ løsning bør foretrækkes, men da tolddepartementet fastholder som sin opfattelse, at en administrativ løsning ikke er farbar, er der i det følgende anført to muligheder for lovændringer.

Af disse muligheder svarer den sidste — løsning B — til indholdet i den ordning, som de kommunale sammenslutninger samt

*) Reduceringsreglerne må ses i sammenhæng med, at der ikke i Sverige eksisterer en moms-godtgørelsesordning med hensyn til opførelse af bygninger svarende til den ordning, som er hjemlet i den danske momslovs § 30. Efter den danske ordning godtgøres momsen for nybygninger i princippet fuldt ud, men dog således, at godtgørelsen udbetales på grundlag af standardsatser, der er beregnet på grundlag af momsbelastningen for et typisk beboelseshus. Dette svarer til, at man under engrosomsen udbetalte godtgørelser på grundlag af standardsatser, der var beregnet på grundlag af omsbelastningen på de materialer, der var anvendt til et sådant hus.

Under den svenske detailomsætningsafgift har byggeriet fuldt ud været belastet med materialeomsen. Reduceringsreglerne sigter på at opretholde afgiftsbelastningen på byggeriet på samme niveau som under detailomsen, uanset at momsen indebærer, at ikke alene materialerne, men at også bl. a. arbejdsydelseerne på selve byggepladsen bliver omfattet af afgiftspligten.